

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 012838 15 Uvp
Banjaluka, 20.07.2017. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Smiljane Mrše predsjednika vijeća, Strahinje Ćurkovića i Merside Bjelobrk, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi V.S. iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj ... od 29.08.2013. godine, tužene Uprave..., u predmetu ispravke greške i provođenja promjena u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužioca, za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 012838 13 U od 31.10.2014 godine, na sjednici vijeća održanoj 20.07.2017. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv osporenog akta, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca protiv rješenja Područne jedinice B. broj ... od 14.06.2013. godine. Tim prvostepenim rješenjem je odbijen zahtjev tužioca za ispravku greške u katastarskom operatu, koja se odnosi na upis posjednika na k.č. broj 3786/2 k.o. B.1.

Odbijanje tužbe obrazloženo je razlozima da je u prvostepenom postupku potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje i da je na isto pravilno primijenjeno materijalno pravo, budući da je za odredbu člana 72. Pravilnika za održavanje premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik RS“ broj 17/09, u daljem tekstu: Pravilnik), koja je omogućavala ispravku greške u katastarskom operatu ukoliko je upis posjednika izvršen bez pravnog osnova, odlukom Ustavnog suda Republike Srpske broj U-44/10 („Službeni glasnik RS“ broj 8/12) utvrđeno da nije u saglasnosti sa Ustavom, a ni sa zakonom, jer da ispravka pogrešnog upisa korisnika zemljišta, u suštini, predstavlja promjenu korisnika tog zemljišta, što je propisano odredbom člana 20. stav 1. Zakona o održavanju premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik RS“ broj 19/96 i 15/10, u daljem tekstu: Zakon iz 1996. godine), a koji Zakon je prestao da važi dana 02.02.2012. godine stupanjem na snagu sada važećeg Zakona o premjeru i katastru zemljišta Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 6/12 Zakon iz 2012. godine), koji u svojim odredbama člana 75. do 89. propisuje promjenu upisa u katastarskom operatu, koja se vrši u postupku izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima. Shodno navedenom, a kako je predmetni zahtjev tužilac podnio dana 20.02.2013. godine, više od godinu dana nakon što je odredba člana 72. Pravilnika oglašena neustavnom, to da je pravilan zaključak upravnih organa, da je zahtjev tužioca neosnovan i da će isti svoja prava ostvariti u postupku izlaganja na javni uvid nekretnina koji se vodi prema odredama važećeg Zakona iz 2012. godine.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U zahtjevu ističe da je promjena posjednika u katastarskom operatu izvršena bez pravnog osnova, najvjerojatnije na osnovu neovlaštenog cijepanja

parcele, čime su povrijeđene odredbe člana 59. stav 1. Pravilnika koji propisuje da je osnov za promjenu korisnika u katastarskom operatu zakon, pravosnažna odluka suda ili drugog nadležnog organa i ugovor, da su predmetne promjene izvršene bez njegove saglasnosti, iako je on vlasnik predmetnog zemljišta, zbog čega je tuženi u skladu sa odredbama Zakona iz 2012. godine, bio dužan da Komisiji za izlaganje proslijedi ovaj spis da bi se taj postupak proveo i da se njemu omogući ostvarivanje prava na predmetnim nekretninama. Smatra da je greška učinjena prilikom reambulacije avionskog snimanja 1989. godine i time parcela k.č. broj 3786/2 nezakonito upisana na korisnika JP „P.“, što da se utvrđuje i iz kopije plana, avionskog snimanja i foto skice iz 1969. godine, te reambulacije tog snimka iz 1989. godine, gdje se iz avio snimka utvrđuje da tada parcela nije bila cijepana i da je on bio i tada i sada upisan kao vlasnik cjelokupne parcele. Zbog navedenog smatra da pobijana presuda nije zakonita i da je do promjene korisnika u katastarskom operatu evidentno došlo suprotno odredbi člana 20. stav 1. Zakona iz 1996. godine bez valjanog pravnog osnova, što se u ovom postupku treba otkloniti. Ukazuje da nije učestvovao u postupku, te predlaže da se zahtjev usvoji i pobijana presuda ukine.

Tužena u odgovoru na zahtjev predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev i pobijanu presudu po odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu proizilazi da je zahtjev za ispravku greške avionskog snimanja iz 1989. godine (reambulacija) tužilac podnio dana 20.02.2013. godine, u kojem je naveo razloge podnošenja i ukazao da je u postuku reambulacije avionskog snimanja iz 1969. godine, učinjena greška upisa na k.č.broj: 3786/2, kojim je ova parcela upisana u p.l. broj 25 k.o. B.1.G. na korisnika JP „P.“, a istovremeno bez njegove saglasnosti, kao vlasnika izvršeno cijepanje te parcela, odvojen put, i izvršen upis na JP „P.“, da ga je o tome pismeno obavijestio prvostepeni organ, ali je naveo da je cijepanje izvršeno aerofotogrametrijskim snimanjem iz 1969. godine, što nije tačno, jer ne proizlazi kopije plana aviosnimanja, kopije fotoskice iz 1969. godine i kopije fotoskice reambulacije, na kojima se identifikuje cijela k.č.broj 3786. Shodno navedenom smatra da je ovakav upis izvršen bez pravnog osnova, pa da su ispunjeni uslovi za ispravku tako učinjene greške, tako da se k.č.broj: 3786/2, upiše u njegov posjedovni list, shodno činjenici da je grunтовni vlasnik te parcele-puta, koja je upisana u z.k. ul. broj: 293 k.o. B.1. Prvostepenim rješenjem navedeni zahtjev tužioca odbijen je kao neosnovan, jer da nema zakonske mogućnosti, čak i da je upis izvršen bez pravnog osnova, a s obzirom da prema navedenoj odluci Ustavnog suda Republike Srpske, ispravka pogrešnog upisa korisnika zemljišta u suštini predstavlja promjenu korisnika tog zemljišta u smislu odredbe člana 20. stav 1. Zakona iz 1996. godine, pa da tužilac svoje pravo može ostvariti kroz postupak izlaganja podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na istim, prema Zakonu iz 2012. godine. Žalba koju je tužilac izjavio protiv tog rješenja je osporenim aktom odbijena kao neosnovana, a razlozima tog rješenja prihvaćen je pravilnim zaključak prvostepenog organa da odredbe Zakona iz 1996. godine, koje su ostale na snazi, kao ni odredbe Pravilnika, shodno pomenutoj odluci Ustavnog suda RS, ne propisuju ispravku greške u katastarskom operatu u odnosu na promjenu korisnika zemljišta, pa da je prvostepeni organ pravilno uputio tužioca da svoja prava u vezi s navedenim može ostvariti kroz postupak izlaganja podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na istim, propisan odredbama Zakona iz 2012. godine.

Prema odredbi člana 189. Zakona iz 2012. godine, do dana osnivanja katastra nepokretnosti, na snazi je i u primjeni postojeći katastar nepokretnosti uspostavljen na osnovu ranije važećih zakona, pa tako i Zakona iz 1996. godine, čiju primjenu tužilac zahtjeva, tražeći da se otklone posljedice pogrešnog upisa predmetne parcele u korist JP "P."

Takva mogućnost ispravke greške u katastarskom operatu ukoliko je upis posjednika izvršen bez pravnog osnova je bila propisana odredbom člana 72. Pravilnika, ali je za tu odredbu Ustavni sud Republike Srpske, u naprijed pomenutoj odluci, utvrdio da nije u saglasnosti sa Ustavom, a ni sa zakonom, jer da ispravka pogrešnog upisa korisnika zemljišta, u suštini, predstavlja promjenu korisnika tog zemljišta. Osnov za promjenu korisnika propisan je u odredbi člana 20. stav 1. Zakona iz 1996. godine i u odredbi člana 59. stav 1. i stav 2. Pravilnika, a čine ga zakon, pravosnažna odluka suda kojom je utvrđeno pravo na zemljištu, pravosnažna odluka drugog nadležnog organa, ugovor ovjeren kod suda i ugovor ovjeren kod notara, odnosno ugovor ovjeren od suda ili drugog nadležnog organa strane države sa kojom je zaključen međudržavni ugovor.

Međutim tužilac u suštini osporava postojeći upis, smatrajući da je isti pogrešan i bez osnova, pa proizlazi da se radi o spornim činjenicama koje se iz navedenih razloga ne mogu otkloniti u ovom postupku, a ni primjenom ove odredbe, koja se primjenjivala samo u slučaju da činjenice i osnov za provođenje promjene nisu sporni.

S obzirom da je sada na snazi i u primjeni Zakon iz 2012. godine, koji u svojim odredbama člana 75. do 89. propisuje promjenu upisa u katastarskom operatu, to će tužilac svoja eventualna prava na predmetnom zemljištu ostvariti u postupku izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima ili u postupku kod redovnog suda, kako je to navedeno u odredbi člana 87. stav 3. i u vezi sa članom 89. toga zakona, ukoliko ne bude zadovoljan upisom izvršenim u tom postupku.

Kako se radi o postupku za koje nije obavezno provođenje usmene rasprave, to se odluka o predmetnom zahtjevu mogla donijeti u skraćenom postupku u smislu člana 129. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 13/02-50/10), pa ne stoji prigovor tužioca da mu u postupku nije omogućeno učešće. Osim toga, nije mu uskraćeno pravo na podnošenje pravnih lijekova, što takođe ovaj njegov prigovor ukazuje neosnovanim. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje nije razlog koji se može isticati u zahtjevu za vanredno preispitivanje presude, jer nije propisan u odredbi člana 35. stav 2. ZUS, pa se na te prigovore iz zahtjeva sud ne može ni izjašnjavati.

Iz iznijetih razloga, a kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi njene nezakonitosti iz odredbe člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev podnosilaca za njeno vanredno preispitivanje, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. tog zakona, odbija.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša